Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vitae Christi pars prima - Cod. Aug. perg. 22

[Reichenau ?], [15. Jh.]

Capitulum XXXVIII

urn:nbn:de:bsz:31-41594

Visual Library

iumicitia q occidit aiam tua. Gratus es dni
dentia e bona ut dicas pr nr q es i celis. Ve
turus es ad illu usu. dimitte nob debita nra
Quod seqr. Sicut et nos dimittim debitorib nris
Ibi illa iumicitia stat contra te. Decipit via oronis
tue. Murum erigit et no e q transeas. Non seruas
contra iumicitiam tuam. i ista seruas. Melior e qui
vincit ira. q qui capit ciuitatem. Non pt illa
minime. pt ista reprimere. Si fortis es ira vince
et ciuitatem per hec augustinus **Oratio**

Pater nr excelsus i caritate suauis i amore
diues i hereditate Qui es i celis speculum
eternitatis corona iocunditatis thesaurus felicitatis
Sanctificetur nomen tuum. ut sit mel i ore cythara i aure
deuocio i corde Adueniat regnum tuum. iocundum si
permixcione tranquillum sine turbacione securum sine
amissione. Fiat vo. t. sic in ce et in tra ut oia
que odis odiamus que diligis diligamus q t placet
impleamus. Panem nrm co. da no ho. s. doctrinalem
penale vitale Et dimitte no de n. quicqz contra
te commisim aut contra proximos. vel contra nosipsos
Sicut et nos dimittimus de no. q nos offendunt verbis
vel i psonis aut i rebus Et ne nos inducas i temptacionem mundi
carnis demonis. Sz libera nos a malo. pnti pterito
et futuro amen **De non thezaurizando i terra sed i celo**

Deinde docens pfectionem contemptus temporalium pp
dominus prohibet recollocando thesaurum
i pculo. ne s. thesaurizemus i terra ubi
erugo i eris rubigo consumit et hic tangit corru
pcio diuiciarum artificialium. vt auri et argenti
ac ceterorum metallorum. et tinea i. vermis demollitur
et in hoc tangit corrupcio diuiciarum naturalium. ut bla
di vini vestimentorum et consimilium. et ubi fures ef
fodiunt et furantur. hoc dicit ppt lapides preciosos
qui licet non possint rubigine nec a vermibus cor
rodi. tm pnt a latronibus tolli. Sz ue nobis quia
totum contrarium facimus Vn ps ecd dicta de illo man
dato q iubemur non thesaurizare sup terras. Quod
forte quidem faciunt pauci. Ceteri vero qui contrario au
dierunt preceptum et qui dominum sic ad eos thesaurizare
credidis sup terras. ita reliquentes celum adherent
terre. et insaniunt circa pecunias aggregandas. hec

ps. Idem subdit admonens de thesauro reponen
do in tuto. vt s. thesaurizemus i celis. Vbi nec
erugo demollitur q ibi nulla vetustas. nec
tinea q ibi nulla passibilitas. et ubi fures non
effodiunt nec furantur q ibi nulla molestia vel
furtus. Excellentissimus modus thesaurizandi e. qui
bona temporalia et transitoria i pios usus consumuntur
et sic i bona spiritualia et eterna et per gens incorrupti
bilia commutantur. Non g thesaurizemus i terra eius
simenta tinearum. vbi recondita deficiunt et per
duntur. et vnde suimus ereuti. sed i celo prima in
terior. vbi recondita proficiunt et seruantur. et ubi sep
sumus mansuri. Vn ieronimus Stulticia e illic thesau
rum reponere vnde exiturus es. et illuc premittere
vbi semper victurus es illuc ergo substantiam tuam col
loca ubi patriam habes. Vn et eciam Iusti hic edi
ficare et thesaurizare negligunt vbi peregrinos et
hospites se esse agnoscunt. nam q i patria sua gau
dere desiderant i alieno felices esse recusant. Vn
et ps. Qui ei collocauit thesauros in terra non habet
quod spectet in celo. Vt quid g aspiciet i celum ubi
nichil habet repositum. hec ps. Quia vero vnusquisque
illuc peruenire desiderat vbi suas diuicias re
conditas esse agnoscit. beatus e qui diuicias suas
i celo reposuit. vt semper ibi mentem habeat sp
que illuc omnibus viribus et desiderio tendat. Quia
ut subditur. Vbi e thesaurus tuus i. res a te a
mata et desiderata. ibi e et cor tuum i. affectus
tuus. Nam e ei ut q precessit dileccionis thesaurus
illuc et cogitacionis sequatur affectus. Vnde s. aug
amor e aie pondus. portans ea quocumque ipse fertur.
et aia verius e ubi amat q ubi animat. Vn
fugeamus. Vt ergo i celis thesaurizemus. celestia di
ligamus. Vis nosse ubi thesaurizas. attende qd
cogitas Ita fiet ut thesaurum tuum ex tuo actu
agnoscas. et amorem tuum i dicas tue cogitacionis
intelligas Vn et ps. Ne thesaurizaueris thesau
ros in terra. timere ei i omnibus et furibus ea congre
gans Sic ac et hic effugies nocumenta i mobil
horum eius. Insinuatur redactum esse cor tuum et affectum
esse inferioribus cum non effugies. Insinuatur re
ductum esse intellectum consuetudine hac. multo difficilius

ce q[ui] hitare autem N[o]lo pua sustineb[at] iactu[ram]
inferiorib[us] affixus / ꝛ siuus plib[us] satis. ꝛ a cele
stib[us] bonis cadens / ꝛ nil excelsior[um] cogitare po
tens. Propter hoc ꝛ gentiles non credunt. hius q[ue]
a nobis dicunt. de celis non de supernis bonis mis
sionem nolunt habere documentum. Cum vero enim
videant edificari a nobis splendidas domos
agros emi / balnea atque hortorum amenitates
parari nolunt credere q[uod] ad altius nos urbis p
fectorum paremus. Si enim incumbit vobis esse ist[ic].
videtis prorsus cuncta que possidet illuc p[re]ferto
p[re]mittente. hec ergo considerantes vicia tua ab
rumpamus erroris. Nam est pecunie fumus. ꝛ pecca
bus conpedibus stringit. ꝛ suis parat. Nam vero ista
cupiditatis i[m]munis est. utrumque libertate potiet[ur].
cum ut consequitur. Gravissimum avaricie continens
iugum. ad celi suffragia sublevemini. Hec ergo. Unde
aug. Vilescat est mundus. omnis amor terrenis sorde
at. Nesciat te esse in hoc mundo. qui ad illos qui
in celo sunt ꝛ ibi vivunt cum cristulis sit p[ro]positum.
Ubi est thesaurus tuus. ibi sit ꝛ cor tuum. Noli cum ar
gentis simulacris vili marsubio tuo cum celu
dicam. qui nunquam cum minori pondere potest cu[m]
volare ad celum. Hec autem sunt idem / non tantum intelligend[um]
est de thesauro pecunie. sed vel de cunctis voluptatib[us]
ac passionib[us] ꝛ hmoi. Gulosi deus venter est. lu
xuriosi thesaurus epule sunt. lascivi ludicra. ama
toris libido. avari pecunia. ꝛ sic intelligendum est in
aliis. hunc non sunt vitio. unusquisque quod amat
tibi hic est ubi thesaurus. ꝛ ad hanc conversionem cordis
ad amorem passionum ꝛ rerum huiusmodi sequitur aversio a
deo. Si ergo in celo est mundum est. quia mundus sit celesti.
Si autem in terra volutatur / ꝛ si quid agit ut ter
na consequatur. quomodo mundum est. Unde aug. Sorde
scit aliquid cum inferiori nature miscetur. quamvis in suo genere
non sordide. quia ꝛ de puro argento sordidatur aurum
si misceatur. ita ꝛ animus noster terrenorum cupiditate sor
descit. quamvis terra in suo genere munda sit. Lege ut
aut richardus quamque in mundo conprisas quamque
in mundo metuis dependeo libinc plibitate cordis.
quia ut dicat aug. totum mundum deus conprime qui s
thesaurizat in celo. Et ne tibi subrepat diffide

ac hundi inter nati. consequitur excludere diffidentia
quam nasci possit excludere xpi dicens Nolite timere
pusillus grex / i. congregatio humilium. quia compla
cuit patri vestro celesti dare vobis regnum non quidem
ob merita vestra. sed ex mera liberalitate ꝛ bonitate
sua divina. Ac si diceret ex quo regnum celorum pater
est vobis paratum debere curare de terrenis. Non enim de
vite necessarijs diffidere tunc recte / ut premittitur est quoque
omnis sufficientia habet. Dicit autem grex propter fidei obedi
entiam. ꝛ pusillus propter voluntarie paupertatis ꝛ humilitatis
devotionem. qua pervenitur ad celestis regni possessionem.
Vel pusillus dicitur grex electorum respectu maioris nu
reproborum. quia pauci erunt fideles respectu isti
delium. et quia pauci sunt electi respectu reproborum. Un
na ꝛ ergo metuar de illis paucis vel minimus esse. et
cum eis regnum percipere. Pervenitur autem ad regnum opule
cia p[er] consiliorum supererogationem quibus et ad perfectionem
ꝛ eo subiungit dicens Vendite que possidetis ecce
nunc. ꝛ date elemosinam quia ad idem regnum est via. Fa
cite vobis sacculos i. repositoria bonorum ꝛ loca ad
reponendum mercedem elemosinarum vestrarum. qui non veterascunt
ꝛ deficiunt. s. reponendo elemosinas in manus pauperum.
qui vobis per hostes ꝛ fures insecutibus pecunias
vestram usque in locum tutum portant. ne eam amit
tatis. thesaurum non deficientem in celis ꝛ eternis. quia
merces elemosine meritum valet in manu in celis. Fa
ciens elemosine augmentum meritorum quod sunt thesaurus indeficien
ens in patria. Et si per elemosinam habemus in celo the
saurum meritorum. ibi cor nostrum suspiret ꝛ expectet
thesaurum premiorum. Item docet eos de oculo simpli
ci habendo. quod attendere debemus in omni opere nostro. Un
de lucerna corporis tui est oculus tuus. Hec est locutio
methaphorica. quia corpus morale hic accipitur pro
congerie operationum. sicut corpus materiale est quedam congrega
cio membrorum diversorum. ꝛ ideo sicut oculus materialis
regit totum corpus materiale / ꝛ dirigit membra ad operan
dum. sic oculus moralis / s. intentio regit totum corpus
morale / ꝛ dirigit varias operationes in finem. Pro
pterea si oculus tuus fuerit simplex. i. intentio tua recta
sine plica simulationis ꝛ erroris. totum corpus tuum
lucidum erit idest congeries operationum tuarum erit
bona ꝛ meritoria. ꝛ si non hominibus ita videatur. Dum enim

opaciones sit bone de genere vel saltem indifferentes et
liate aliter non cadent sub vera intencione. Si autem ocu
lus nequam fuerit i. intencio puersa totum corpus tenebrosum
erit i. congeries operacionum obscura propter intencionem malam.
Et si operaciones sint bone de genere et hominibus videantur recte
quia opus bonum de genere efficitur malum ex puersa inten
cione. Vide ergo ne intencio tua sit puersa quia per hoc
corrumpentur omnia bona. Si ergo lumen quod in te est te
bre sunt. idest si actio bona de genere que quasi quoddam lu
men efficitur mala propter defectum intencionis bone. ipse
tenebre quante erunt quasi dicat quantomagis. quia actio ma
la de genere que est quedam tenebre si autem hoc superue
nerit intencio mala est multo deterior quam prima. Cum enim ea
que per se mala sunt et cum mala intencione fiunt. tunc
duplex obtenebracio est et pure operacionis. Non ergo quid
quisque sed quo animo faciat considerandum et primo circa pu
ritatem intencionis laborandum est quia sine ipsa opus sequens
nichil valet. Itaque si bonum tua intencione feceris. non
habens in tua consciencia aliqua parte tenebrose cogitacionis
illuminatur et sicut autem qualecumque contrarium habuerit. et illu
minabit i. splendidum et fulgidum reddet. et hic per splen
dorem gracie. et in futuro splendore glorie. Et si bonum aliquid
puenit quod tu non recta et munda intencione facis quomodo
tu feceris et imputatur non quomodo illi puenit. Igitur caue
ne ipsa cordis intencio que lumen est anime vicio ali
quo fuscetur. vt oculus sit per totum corpus faciat lu
cidum. quia quicquid feceris facias propter deum et ad laudem
vnde exiuit gracia redeat. vt iterum fluat. Et quia aliqui
cupientes assequi terrena et celestia possunt dicere quia recta
et simplex intencio potest esse ut quis agat et propter temporali
et propter deum bonum quod agit. hoc remouet excludens duorum contrariorum
dominorum. quia nemo potest seruire duobus dominis s. contrariis et di
stantis et non subalternatam potestatem. nam ut ait beda
non vt simul transitoria et eterna diligere. et ut dicit
augustinus. Vnus oculus non potest videre in celo et in mari. Vnde ieronimus
est. duos dominos dicit quia contraria iniungunt. plures autem
idem iniungentes non sunt plures sed vnum. nam concordia
multos facit vnum. Ista duo quibus non potest simul ser
uiri sunt vicia et virtutes celestia et terrestria. deus et
diabolus caro et spiritus. nam ad contraria trahunt et contraria in
iungunt. et ideo consequens est vt vnum deserens et alteri
obtemperet. Vnde quasi declarando subiungit. Non potestis

+ Vnde et Cyprianus. Mundi amor et dei pariter in vno corpore habitare
non possunt quemadmodum oculi celum et terram nequaquam conspiciunt. Sicut autem
dicit philosophus in libro de animalibus. aues claudunt oculos cum palpebra inferiori
Homines integuntur eam superiori qui ad inferiora et terrena oculos clau
dunt et spiritualia vero gressa intendunt cum mundum quasi habentes oculos clausos
ad celestia et apertos ad terrena et secularia. Secundum Crisostomum. Duos dominos etc.

seruire deo et mamone. Mamona mamo
ne syriace. diuicie latine. et mamon mam
monis nomen est demonis qui preest diuiciis et reperitur
de vicio cupiditatis. non quia ipsius diuiciis sint
diuicie vt dare eas possit vel auferre, sed quia deus per
mittit. sed quia hiis utitur ad decipiendum et irretiendum
homines laqueis quos in diuiciis prendit. Et licet homo
non possit seruire deo et diuiciis. potest tamen seruire deo cum
diuiciis. Diuicias enim qui seruit illi utique seruit qui
de cupiditate diuiciarum reperitur et decipit. Ille autem diuiciis
seruit qui eas propter se et ut finem ultimum diligit. et
qui eas cupide acquirit vel auare retinet et ut seruus
custodit. Ille autem qui temporibus prius diuicias expendit
non seruit diuiciis sed magis diuicie seruiunt ei. quia eas
distribuit vt dominus, et eis utitur ad opera uirtutum
sicut instrumentis. nam sicut abbas sicut diuicie
sunt impedimenta improbis. ita probis sunt adiumenta
virtutis. Vnde quasi duo contrarii sunt nobis domini proponit deus
et mamona i. diabolus qui auctor est mamone. Ille
nos ad misericordiam prouocat. hic ad auariciam. Ille ad
vitam. hic ad mortem. Ille ad salutem. hic ad perdicionem.
Cui de duobus obsequi debemus. Ei utique qui nos
ad vitam inuitat. non ei qui nos trahit ad mor
tem. Quid terribilius est quam si propter pecunias a
summo diuino exciderem. vel desiderabilius quam si de
spicienti pecuniam tota illi possimus inherere et di
lectione coniungi. Hec ille. Et cum nullo modo possit quis
duobus dominis seruire. multi tamen facere conantur quod hoc
impossibilius. similes illis de quibus in libro regum dicitur.
quia simul erant deum timentes. et nichilominus ydolis
seruientes. Et sacerdotes qui diligunt diuicias propter se et deum
propter se et utrumque ut finem ultimum, vt in hoc fiunt
utrisque diuicias est impossibile. licet possit unum in or
dine ad alterum appetere. puta diuicias propter deum. Alio
quo cordis potest referri ad finem temporalem. dummodo post
ea illud temporale referatur ad deum. Si autem in actibus
finis proximus ponatur deus et finis ultimus temporale.
puersissimum est. Itaque non recte potest alius ad contrarium
Vnde bene licet constituere duos fines, s. temporalem in medio
et finem sub fine ponendo. vt illud quod est eternum fine
ultimus sit. quia vna intencio multos actus informat.
Diuisi vero fines quorum vnus non sit ad alium ordinatus

bilis · no sūt faciēdi Post hᵉ ↄcludēdo īducit
vt de victu et vestitu q̄ nāa sūt nō sollicite
m̄ · loquēs ad discipulos suos · q̄s spual' adm
di ↄtēptū īuitat · hᵉ n̄ spā' dicit' aplis / co
rūqꝫ successorib; ꝛ cetis oib; / qui ad sūmū per
fc̄ōnis culmē attīgē̄ cupiūt · Na talib; ulla
tenoꝛ bonoꝝ sollicitudo ē · q̄ hn̄tes victū ꝛ
vestitū hijs ↄtēta sūt · hᵉ oīa dīar' h' ad collec
a p̄dicatoꝛib; ewn̄glij sollic'ᵉ sꝑflua d'uiatꝰ
q̄ui ad p̄fcc̄om uitā · Vn̄ ne dicāt q̄l' poteri
m' viue si oīa abiecim' · idōo īp̄fido ī terū
sūi ex p̄missis subiūgit · Ideo dico uob' ne sol
liciti sitis sollicitudīe sꝑflua ꝛ īordinata aīe
vre / i · vite aīali que cibo sustētat' / q̄d mādu
cetis / ul' bibatis · neqꝫ corpi vr̄o q̄d induamī
Cui dicet si uult · d̄d sūie oport; / te mane ma
nē ī nīma q̄lilz sollicitudīē · Nō ait ne
laboretis / ne curetis / ne q̄ratis d'abo / aᵗ potu /
aᵗ vestimēto · s; ne sollicite sitis · vt iudiscrētā solli
citudīē p̄hibeat · que mētē peturbat et ab
eternis retrahit seu reuocat · ꝛ ut nīm̄ accedit ·
Vn̄ beda / p̄cipit' nob' ne sollicite simꝰ / q̄d' ede
dimꝰ · ꝛ q̄ m sudore vult' p̄parāmꝰ nob' panē ·
labor exercēd; ē / sollicitudo tollēda · Vn̄ ꝛcꝫ
Nō n · sollicitudīb; spūalib; · s; laboib; corpa
lib; acq̄rend; ē pāis · qui laboratib; p p̄re
mio diligēc' d' p̄stante hn̄dit · ꝛ neglige
tib; p pena d' faciēte subd'uat' · Itē nō ait ue
māducetis / ul' bibat' / aᵗ induamī · s; q̄d mā
ducetis ul' bibatis aᵗ induamī · māducare
naqꝫ ac bibē / ꝛ indui nīm̄ ē ad sustētacōne
nāe · sollicitari vō cīa sūptuositate ul' delica
cieꝫ ad victū p̄tinꝫ gule / aᵗ vana glē / ul' ꝛ
auaricie · Vbi s'm beda viri arguit' · qui sp̄reto
victu ul' vestitu coī / lautiora sibi ul' austiora /
p̄ hijs cū quib; vitā ducūt · alimēta ul' indu
mēta requirūt · Cōpuale' g° ī māducacōne
possūs intellige gulosos · ī induēdo vane
gulosos · ī utꝫqꝫ auaros · Vn̄ alibi Erat q̄da
diues in quo cupiditas / q̄ induebat' purpa
ꝛ bisso ī quo vanitas · ꝛ epulabat' cotidie sple
dide / in quo gulositas · Noli g° quanqꝫ

es qui mōdi glām sp̄reuisti / ac d' sūie elegisti ·
noli inq̄ua sollicit' ēē vite tue d' victu ꝛ vesti
tu · quia vanū ē p̄ hijs ēē sollicitū · Vn̄ ↄsūat
sp̄e mīaꝫ dn̄s / p̄mo d' maioi ad mīnꝰ d'scēdēs
ꝓbat a maioi nēmeꝫ debē ēē sollicitū circa
hm̄oi · Si ei maiꝰ dōnabil' dat' ex amoē · et
mīnꝰ dabit' sal' ī nr̄ī' · s; d' dedit nob' maioꝛ
bn̄ficia / s · aīaꝫ ꝛ corpꝰ · g° dabit ꝛ mīora / s · victū
ꝛ vestitū · Nō em̄ aīa p̄p̄t escā ciā ē · n' corpꝰ
p̄p̄t vestimētū / s; mḡ ecōt ē s'm · idō non sit
sollicitꝰ aīmꝰ / ne p̄cipiat q̄d' p̄p̄t se ciā est ·
Vn̄ c' / nisi d' uell; ↄsuare q̄d' ē ipm̄ nō cāsset ·
q̄ nō ip̄e ↄstituit ut aīa cibo ꝛ corpꝰ indu
mēto ↄsuet' · idō ip̄e utrūqꝫ tribuit hᵉ c' · Q'
g° dedit sn̄ sollicitudīē ura mīaꝫ · dabit sine
sollicitudīē ura sꝑflua / ꝛ illud vn̄ regū' ura ·
Datuꝰ ē g° qui p̄p̄t mīnꝰ / s · escā aᵗ vestimēt ·
p̄dit maiꝰ / s · aīaꝫ ul' corpꝰ · Deīn p̄bat singla'
de utꝫqꝫ / s · de cibo ꝛ vestimēto · ꝛ p° d' cibo d' quo
ↄsūat sp̄e mīm a maioi ad mīnꝰ ascēdēs
ꝛ ex mīori maiꝰ p̄suadēs · Et po' ex° d' aīatis
irrōalib; / s · volatilib; celi / i · aeris in q° uolit'
q̄ nō serūt neqꝫ metūt / s · ad cibū acq̄rēd; · neqꝫ
ↄgregāt ī horrea / s · ad ↄsuād; · ꝛ p̄r celest' pa
scit illa p̄p̄t homies sn̄ sollicitudīē eoꝝ mag' ·
g° multoqꝫ pascet hoies q' sūt cariores sine
sollicitudīē eoꝝ sꝑflua · Rōale em̄ aīal q'd
ē homo maioꝝ ē ponderis ꝛ p̄cij cora d' q' irr
rōnabilia sic' sūt aues · q̄ aīalia facta s't p̄p̄t
hoīeꝫ · finis aūt ē nobilior hijs q' sūt ad finē · Si
aūt g° d' pascit aues / cū sollicitudīē ↄuenīēti
eoꝝ nē · sic' pascet hoīes cū sollicitudīē ↄueniē
eoꝝ nē · que ē s'm reglām rōnis rc̄e · si tn̄ ea
que p̄cipit studeat īplē · Q'uia sic' nā auiū
ē p̄dco mō viuē · sic nā hoīs ē viuē s'm dictā
mē rōnis rc̄e / ad q̄d sequit' ipm̄ debē sollicitari
sollicitudīē modicā · ad q̄rend; ea q' nō dedit
s' nā · ut cibū ꝛ vestimētū nr̄m · Vn̄ nō dicit
de auib; nō uolāt ad ↄgna ꝛ pascua · q̄ nō p̄ro
hib; laboꝛe ꝛ p̄ruidēciā · s; sollicitudīēꝫ ꝛ auari
ciam · Vbi c' · Omīa uolatilia fc' d' p̄p̄t hoīeꝫ ·
hominem aūt p̄p̄t seipm̄ · Si g° aīalib; ministrat

ppt hoiem qmo no homi instruit ppt serpm de
m pbat de uestimto. z ponit dns exe. ps est
de eo qd e mt homez s magnitudie corpis q
dit deus sn solliciitudie ipius. qd ex h patet
qz qntuncq aliqs solliciet de augmentacoe sua
no pt adde ad staturam sua cubitu vnu. Cu g
uestimetu qperat maius ul mi s qntatem
corpis. z qntitas dat ei sn solliciitudie sua. pz
qsequns vestimetu qnemes dabit ei sn sollicitudie
sua supflua. Scdus ex sumit ex eo qd e ext hoiez
sciz extra nascentib vt liliis z herbis. qz sine
sua solliciitudie crescut z sm sua qntitate a deo
uestiut. ppt qd dicit. no laborat ad ornadu se
coloib. neqz nent l filat ad faciedu s uestimta.
et tn optie vestiut di puidencia cu pcios coloib
induta. ipe em color optimeta e flor. q omes
excellit colores vestiu. z regale excedit orna
metu. Qd pbat. qz salon licz fuit vero poten
assimus. tn no fuit ita bn vestitus. qz licz ars
imitet natam. tn opa artis no assequit pfecoez
opm nate. Vn ios. Et reueru qd sericu q
regu purpura q picta texturu pt floribus
cpari. Qd ita rubet sicut rosa. Qd ita candet
sic liliu. Viole vo purpuram nllo supati
murice. odoz mg pmonu idicat e. Vn cso
Cur vo cutis z herbis decore uestiut. Vt sua
s sapiam dimittat z scindicia uiutis. vt vndiqz
eius glam discant. Non em soli celi enarrat
glam dei. s z tera h cs Et ex h coludit. qz deus
sufficient uestit hoiem absqz solliciitudie sup
flua dicens. Si at fenu l herba agri qd ho
e l i pnta. z cras i clibanu mitit l i furno po
nit. qz i quibusdam tris loco lignoz vtut stipulis
z talib ad tale faciedu furnu. ds sic pulchre
varijs coloib z formis vestit z venuste ador
nat. qnto mgs vos minime fidi s sn sollicitudine
supflua uestiet. Cu dicit s de floib q nati
sut tnm ut videant z pereant. tanta curam de
gerit. qnto mgs d hoib qui ad ymaginez dei
fci sut z ad etna vocati. Vocat at eos q ms
solliciant modice fidei. qz ex defcu fidi pcedit
tal solliciitudo sfflua. no at solliciitudo rronal

Et ponit hic dns tria bona q de hoi dedit. s aiaz. corpus z res
Aia dz subici suo supiori. s deo sibi obediendo. z corpus suo supiori. s
aie sibi obtepando z res suis supiorib. s do ut paupib distribuant
z aie ut diuitee diligant z corpe ut sibi necia ministrent. Hod
istu ordime pūtit diuites qui no subiciut deo. qz paupib nihil
tribuut. nec aie qz res mg diligut nec corpi qz illud fame
afficiut. Vnde ad meli.

z modicia. Vn glo sn no inmo cunb spant.
qui mch i mdo hntes n labantes. sola cotepla
coe tena despiciut celestia petut. Iam aglis siles.
Fac q comedant i sos tn. sciz paupes volu
taria qz mch hntes. cteploes quies sn oao
sitas sca qz no laborates. mas eleuaco ad su
pna qz etna petut. Per volatilia g celi
intelligi pnt veri cteplatiui. q no serut nz
metut neqz cgregat i horrea se negoci
is scularib iplicado. z dns p eis sollicitat
nra ministrado. P lilia vo agri intelligi pnt
vi casti. z ppt candore mudicie z ppt odore
uiutis. i quib crescut no cu suo labore q
dei dono. qui csidandi sut ad laudadu z im
tandu. z crementu boe acois. z i quiete sancte
cteploes. z i decore honeste qusacois. Ex
hijs g instructi no diffidamus d neccarijs. qz ipe
optio deus puidebit nob d illis. si tn ea q
ptinet faciam. Si em d tpalib diffidimus. qmo
etna spabimus. Fides fame no timet. Vno
dicit fides q n de imino etna e. ne du eterna
spet. Et intelligit qd e ho no despat de deo.
qui at despat d deo nescit qd e ho. qz ds in
hoie z ho in deo. Qualiter despat q i caritis
spem ponit. Legit ut ait aug. no te futuri
tpis sollicitas tribat. no fuit fames tue mete
tua deiciat. s ex ipo tota fiducia tua pedat.
q aues pascit z lilia vestit Ipe sit horreum
tuu. ipe apotheca ipe marsubiu tuu. ipe
diuicie tue. ipe delicie tue. solus sit e oia tuib.
Deinde ad mendandu curaz qd supdicta e repe
tens subiugit. Nolite g sollici ee dicentes
qd manducabimus aut qd bibemus aut q opiemur
Vn cs qz dr nolite sollicita ee. no ide e q no
lice opari. s nolite rebus midanis mtez affigi
cotingit n aliquem opantem mch sollicitu esse
Et sm eudem sicp neccarijs no opz ee sollicitos
qua pena dici erit. q p supfluis no dor
miut. z aliena rapiut. Nolite iqz d hijs
sollici ee. Hec em oia s ad victu z uestitu
ptinecia. gentes l gentiles iqrut at sollicitudine
nimia z inordinata. q diuina puidencia eent actus humanos

negantes tm talia i moderate sollicitant quorum videlz circa pnte vite studium oe consumit. quibus nlla prsus cura e futuro. n considerat d pmissione eterno. Vel h oia gentes i. hoies mdi in cu sollicitudie i moderata i nimia inquirunt. qr mgs bona pncia q futura querunt. i ideo tal sollicitudo fuit eos infidelibus siles. Vnd et aplus ht fidelis cu infideli. cui infidelitas cum solliciat. i curis huius vite fatigat. Sz heu mlti ex nob ea que mdi sunt mgs q gentes inquirunt. Hec g h que no e nccie. querere mgis cu sollicitudie. Scit ei pr vr qui viscra no claudit bois h filys. quia hys oibus indigetis. s. i via nturis sin hys n neq viuere neq fuire deo potestis q utiq ipe dat n infidelitas vra auertat. Ita no e pr pus. qui no tribuat ncia filys indigentia s noticia parentibus. Et qr pr e vult. i qr celestis pr. i si pr i vult. sn dubio donabit qd nob expediat ad salute. Vn ieronimus. Quis reo militibus deuote debitu non parat alimonia. Ecs dns famlis suis no ministrat cibaria. Ecs pr no dat filys alimenta. Vn rens. Mo dixit nouit deus. s nouit pr vr. vt eos i maiore spem ducat. Si n pr e et pr talis no potest despicere filios i cultis malis. cu utiq neq hoies pres contes h sustineant. Est ei oio clarum. qr deus qui nam ipam nouit i ei creator existit. qq illa tale fecendo cu ut indigeat q ei mgs psperat. q tu ipe qui et mori necitatib cauetur. Na ipi utiq sic placuit. vt hac indigeat nam pater. Nequaq erit g durus i hys quibus ei opus ee decreuit. n ille q i tanta illa ncitate constituit nciam ea reo preparare fraudabit ut h eorum. Vn i aug. Scit celestis medicus qd nob datus e ad consolo. qd ve subtractus sit ad exaudus. no n bo iumento suo cibaria subtrahit sn ca. Sc go scit ut dam e. i vult qr pr. i pt qr omps. g n e timendu qn puideat nob. h aug. Nonum at qr ex plibus cais alii patim penu nam i vite ncitatis. Prima e ex inito pacem mor. sa e cu excede veritatis. Tcia e ex importu

nitate mie auaricie. nimia nq sollicitudo ne deficiat ncia facit vt aliqn deficiat. Certa est humana supfluitas. dignu e n supflua querim vt aliqn ncitatis careamus. Certa e abusus qualium. q n auaricia dei abutitur dignu e ut aliqn ad ncitates ei tollat. Scdo e ingratitudo. dignu e em qr bnficiis dei puet q ingratus existit. Tercia e ut credamus dm nob pbere qualia i no ee a nob. vl ex debito nob tbui a deo. ea ei sbtrahendo oportz qr ipe sit dns. Phibz g dns sollicitudiez diffidencie i tiore. s pmittit sollici prudencie i labore. Phibz sollicitudiez cordiacam i supflua p qua impediunt i pponuntur bona spualia. s pmittit sollicitudine moderatam i nciam. sm regulam rectus rec. cu sit ps prudencie. alr sequeret qr ho teptaret dm. si expectaret ab eo consequi oia nca. obmittendo qd dz fieri cu h via humana Igitur cu dicit possit ee amor rerum qualium. salz ru supfluum ul ru nciu. conte pmo phibz dns charitatem. ad sm phibet pfoucere sollicitudine. Vbi nondu qr qrx e sollicitudo. Prima e ne que verius labor i cura de prudencie. q hoi ne dm teptz concedit. vt ergo deus oibus pferunt. Vn i ade dcm e i labore i sudore vultus tui vesceris pane tuo. i dmy loculos huisse pz i euu. Sc e culpe q consistit in quantitate reo cu sup nccia acquirunt. i hac sollicitudiez parit i continet auaricia. i qlitate i et lautitia reo q continet luxuria. i nimis quoq ancia ncitatum pursione. ex qua sequitur spualium negligencia. i h sollicitudo oio phibetur. qr inversa indicat. Tercia e gre q consistit i opibus iusticie i proximi passione. Vn aplus. Instancia mea cotidiana. sollicitudo oim ecciarum. h sollicitudo papie. qr ad auctore pene dmostat. Prima e tolabilis. sa vituperabilis. tcia commendabilis. Tande concludit d quo dz ho ee sollicitus. qr de ceteris no deciens. Et h inplicat tpx boni s. celeste spuale i tpale. Primu e boni glorie. sm gre. tcium fortune. Primu e maius. sm minus tcium minimu. Ad pmu dz ee intente sic p mu. sm io pncipe tcius minimu tam i adicione

tiaq sustentamentu. Ita inquit nolite esse sollicit
ad temporalia querenda. s. primus principaliter intendere et afficere
ac frapue pre omnibus aliis et principaliter tanquam
beatitudinem omnium actionum et ultimum finem qui est
bonum per se appetibile. querite regnum dei vel vitam
eternam et celestia bona. et ne sit error in querendo.
s. tanquam veram viam et id per quod meretur obtineri regnum
dei. querite iusticiam dei sequendo eius precepta et
iusticie opera. et tunc ad vite nostre vos hec omnia
s. temporalia quorum vinnusitate indigetis ponitis s. in
alia potius et vestimento adiicientur vobis cooperantibus
et collaborantibus ac sollicitudine debito modo habentibus.
quia sicut propter mala opera fructus terre subtrahuntur. sic
propter bona opera adiciuntur. Verumtamen si penitentia sub
trahuntur ad exercitium est et probationem. ac in peioribus
sublevatio martyrii provenientes corona. si vero datur
ad consolationem est et gratiarum actionem. quia diligentibus deum omnia
cooperantur in bonum. scit enim deus medicus celestis
quod magis expediat nobis. Igitur quia primus relatum
dicitur ad sequentes. patet quod non excluditur sollicitudinem omnino
circa nostre vite. sed ondit quod primum debemus solliciti
de spiritualibus et secundario de temporalibus. quia temporalia adia
centur nobis vel consequentur sine modo ullo impedimento
ne circa ista querimus. illicite autem. et ne duos
fines constituamus. Vnde secundum aug. cum dixit primus
querite regnum dei. significavit temporale postea querendum
non tempore sed dignitate. Illud tanquam bonum. hoc tanquam
necessarium propter illud bonum. hoc est primum querite regnum dei
et postea temporale. idest hoc priore loco ponite et id
posteriore. scilicet. et idem querimus temporale ut habeamus
regnum dei et non econverso. Ipse enim ondit non tempora
lia sic esse appetenda ut propter ipsa benefacere debeamus
licet sint necessaria. sed quecumque facimus propter regnum dei
facere instruimur. Ergo cum boni ad operandum non tempo
ralia sed eterna cogitemus. et primus intendere et afficere regnum
dei querimus. Sed primum quesierit primus regnum dei. et ideo
deus adiciat eis regnum mundi secundum tempore constantem.
Et hoc a malis primus et precipue querit regnum mundi
magis quam dei et magis solliciti sunt pro terris et divitiis
quam pro animabus et celestis. et ideo remedium est eis ne cum
regno mundi amittant regnum dei. Demum vetat
cogitare de crastino et futuro dicens. Nolite ergo sol

liciti esse in crastinum vel in futurum. sollicitudine s. futuro
tempori debita in ordinate preoccupando. et cum
quod ibit diei crastino et die hodierno accipa
do. De presentibus ergo ut ait ieronimus concessit debere esse
sollicitos. qui futura prohibet cogitare. Sufficit
enim nobis presentis temporis cogitatio. futura que incerta sunt
deo relinquamus. Vbi petrus cantor. Super prohibet
sollicitudinem viciosam de presentibus quod secundum fuit vivimus cum
sol. vel enim in anno serimus metimus et colligimus.
Vnde et quidam presentia dicitur. hic autem prohibet dominus sollici
tudinem de futuris ut de his quod post annum venturi
De his enim que pertinent divina ordinatio non
convenit sollicitari. Si ergo prudentia tua ultra
annum extenditur. iam in viciosam sollicitudinem incidit
ut ablatus quod usque in centum annum reserva annona
Huiusmodi homines modo reputamus sapientes cum
tamen veniant contra dominum prohibentem quod concedit tamen annum
providere. Tales enim deo diffidunt. et obligatio infir
mi sunt. hic petrus. Vnde et chrysostomus. Quod ait dominus est.
nolite cogitare de crastino. sancto ergo non audire
aliquem in omnio suadere. Cum enim neque orare plus
iubeamur. nos esse studium erga hoc expedimus.
et de his singulis cogitando consumimur. Et quia
in his que ad corpus sunt curam ondimus. curam in
spiritualibus habemus in contraria. immo longe et maiore
hic chrysostomus. Non vult autem dominus de futuro nos esse solli
citos tanquam certi de vita futura simus. quia neque de
presenti certi et securi sumus. Vnde aug. Puta
te cotidie moriturum. et de crastino non cogitabis
Vnde et seneca. Omnis dies sicut ultima est ordinanda.
Sufficiat ergo nobis presentis cogitatio temporis. futurorum cu
ra que incerta est relinquimus. Crastinus enim dies solli
citus erit sibi ipsi idest ipse afferet sollicitudinem
suam secum. quia tempus futurum habebit sollicitudinem sua
sibi congrua et debita. sic patet quod ex varietate
temporis occurrunt varia facienda. de quibus sufficit tunc
sollicitari cum venerit eorum hora. Ac si diceret. Cum
futurus dies advenerit de ipso cogitabitur et non an
tea vel hodierna sollicitudinem non mediatur. ita
vel crastina prius quam crastinus dies advenerit.
Et secundum hoc in predictis hoc non sollicitudo d. anxi
etatis curiositate que semper est fugienda. hic discretionis

puidere q̄ de pricib; nō de futis ē hnda.
Sic g̊ hodiern⁹ dies de se sollicitus tm̄mō
ɿ nō de alio. Sufficit n. diei malicia sua. ɿ
aut ipi labor ɿ fatigacio calamitas ɿ otio
dolor ɿ ɿfticia afflictio ɿ angustia sollicitu
do ɿ cura. Vn̄ malicia h̄ dr̄ nō malū culpe
qd' agim⁹. s; malū pene qd' patim̄ · ɿ statu
ei inocēcie nō indiguisset ho tali sollicitudīe.
ac si dicat. Nō oportz qd' labor ɿ cogitatio
ad hndū ute nām̄ die pueīat. q2 ad h' suf
ficit dies q̊ nām̄ sume opteat. Cū ei ipse
suā habeat sollicitudi̅. nō oportz addē aliam.
Cur g̊ malicia maliciē laborē labori ɿ cura
cure supaddē uelis. Nō itaq; p malig̊te
poīt h' maliciā. s; p laborē ɿ miseria. Sic ei
dicē solem⁹. multa mala hodie passi sum⁹
qn aliquo maḡ laborē ul miseria fatigam̄.
Vn̄ eꝑ. Malicia uō h' nō maligtate vocat.
s; miseriaz ul laborē. Sic ei ꝯ alibi dicat.
sic malicia ciuitate qua dns nō fecit. non
auaricia significat ac rapinas n̄ talia q̄q̄
aḋ oīa. s; eas p̄ſeo plagas que diuinit̄ infe
runt̄ de quib; iu̇ſt̄ loquit̄ ꝑ pphāz q̊ facio
pacē ɿ creo malū. neq; h' ei malicia volut̄
intelligi. s; pestilencias p̄ſeo ɿ fames ɿ cetag;
h' moi. q̄ mala ee putantur a plimis. ita h'
q̊ malicia p afflictōe poīt dicēs. sufficit
diei malicia sua. Multi ei ita dolorē infert
ac ut sollicitudo ɿ cura. h' eꝑ. Itaq; nō
labor ɿ prudencia dāpnat̄. s; mētē p̄ſcēas
cura. Et ideo ſꝰ aug̊ h' loco vehementer ca
uedū ē ne cū vidim⁹ aliq̄ suu dr̄ puidere
ne ista nāu ɿ desint ul ꝯ ꝯmissis iudicem⁹
eū ꝯtra preceptū dn̄i facē ɿ de crastino solli
citū ee. Nā ɿ ipe dns cui ministrabant angli
ꝑt ex̄ ɿ ad informādaz ecctiā loculos hre di
gnat⁹ ē. ne q̄s in h' scādalū patit̄. Et
ita satis appar; dn̄m m̄m nō h' ꝓbare.
si quis humano more ista patitur. s; si quis
ꝑt ista deo militet. ut ī opib; suis nō regn̄
dei s; istoꝝ acq̄sicoꝝ intueat. Vbi hac g̊ re
gula h' to' preceptū redigit̄. ut ī istoꝝ

puisiōe reg̊ⁿ dī cogitem⁹. ɿ militia uō regni
dei. ista nō cogitem⁹. Et simplici corde tm̄mō
ꝑt regnū dei debem⁹ operari bō ad oīa. non
aut in hac opacōne ul sola ul cū reḡ dei
mercedē temporaliū cogitarē. Ita ei ec̄t s; aliū d'finit̄
qd' pliurq; ꝑt ex̄acōz mur; de⁹ sunt. nō solū
nō debilitant opacōz mrm. s; ɿ expirimentū pba
cūq; ꝯfirmat. Hec augustinus. Oracio
Domine ihu xᵉ fac me nō thezaurizare terrena
emolimenta terrenoꝝ. s; in celo pmia me
torū. ɿ nec ꝑt duob; dnis fuiē ꝑ ꝯtinentez
obsequioꝝ. libera me a dnio ɿ fuitute mudi
cieius ɿ dyab'. vt respiciā ꝯteplacōe celē
nō terrenos. adice ad staturā m̄e mee cubitū
ꝯtē ipm̄tā ɿ glē infinito. ut consider̄ lilia agri
deuotos carē. corpoꝝ usum cidē. pocit q̊
femi dīces sed' immūdos ɿ cibaim gehene.
Querā primū regnū dei ɿ iusticiā ei⁹. ut
cū viacīo temporaliū p via ducas pueniaz ad re
gnum celorum amē. De mīa facienda
et nō iudicanda et fiducia orōis xxxiv. c.
Post h' hortat̄ nos dns ad mīaz
facta pxī facienda. dicēs. Estote
misericordes sic ɿ pr vr̄ misericors
ē. Ds ei reuelat miserias nr̄as
nō expiando aliqd a nob' s; ꝑt sua bonitatem
sic nos debem⁹ moueri ad reuelād; miam
pxi nō ꝑter m̄m ꝯmodū ɿ emolimentum
s; ꝑt illi⁹ salutē ɿ diuine bonitatis ordez. q̄ ei
n suū ꝯmodū ul emolimentū pxio ꝯsulit ul
benefacit nō utiq; caritate h' facit. q2 nō illi⁹
q̊ dz tamq; se ipm diligē s; sua utilitat̄ querit.
Vult nos dns priem imitari ī mīa q̄ nos
miseri multū indigem⁹. nō ī potēa q̊ superbie
appetes dyabol' ī infinitū ē detrusus. nō ī sapiā
q̊ appetēs ho paradisū pdidit ɿ immortalitat̄ glā
spoliat⁹. Magnū g̊ premiū pie' aiab; misericordib;
ꝑmittit. que nos deo ꝯformes reddit. Nā le
ē oib; aliis eiusdē spei adiuuare miaz fuare.
multomagis ho ad ymaginē di ꝯditus dz alter
alti taq; coymagini sue ꝯpati ɿ vni⁹ alti⁹
miseriaz corde assumē velꝰ sua. ɿ ib' cosi